2012-10 Ekim-Kasım 3 TL (KDV Dahil) Kıbrıs 4 TL

LM ÖZEL

ZAGOR-T / SERDAR67

LEMAN

SAVAŞA HAYIR

Ece Temelkuran yazdı: **Savaş çok ayıp bir şeydir!**

Melda Onur: **Barış sadece bir erkek ismi mi?**

Gün Zileli: **Hazır ol silahları imhaya, istiyorsan sulhu salah...**

Behiç Pek
Atilla Atalay
Can Barslan
M.K. Perker
Ramize Erer
Bahadır Boysal
Feyhan Güver
Mesud Ata
Metin Fidan
Felat Delibalta
Güneri İçoğlu

Savaş çok ayıp bir şeydir!

ECE TEMELKURAN

Savaş çok ayıp bir şeydir. Neden olduğunu kısaca şöyle açıklamak isterim:

Hukuk dediğimiz şey minimum ahlaktır. Ne demek bu? Herkes ahlaklı olsa kimsenin hukuk kurallarına ihtiyacı olmaz demek. Yani hukuk, esasen ahlaksız insanların ihtiyaç duyduğu bir şeydir. Hani yani ahlakınız yoksa buyrun burada hukuk kuralları var, baka baka yaşarsınız gibi. Mesela herkes herkese borcunu ödese, kimse kimsenin burnunu kırıp gözünü oymasa hukuka ihtiyacımız olmaz, ahlak kurallarıyla yaşar gideriz. Ya da diyelim ki devlet denen heyhüla pata küte yurttaşlarına girişmese o zaman da insanı devlete karşı koruyan hukuk kurallarına ihtiyacımız olmaz. İnsanlar hakları beyannamesi var mis gibi, ona baka baka savcılar, polisler ne yapmaları gerektiğini bilirler, problem çıkmaz. Ama kah tek tek insanlar kah devletler ahlaktan yoksun olabildiği için hukuk diye bir şeye maalesef hala ihtiyacımız var. Anlaşıldı herhalde, esasen hukuk, ilkel bir şey. Misal Elflerin hukukla işi olmaz, çünkü onlar çok tatlı, çok süper insanlar.

Şimdi zaten hukuk, ahlaksızların ahlakı olduğu için onun bile ortadan kalktığı bir durumu **"rezaletin rezilliğinin çıkması"** olarak tarif edebiliriz. Bir diğer deyişle iğrenç, berbat bir durum. İşte hukukun ortadan kalktığı o iğrenç duruma "savaş" diyoruz. Ahlaksızlığın en dip noktası yani. Yani düpedüz ayıp işte!

Üstelik bu ayıplı durum insana iyi gelmiyor. Ve siz bunu esasen pekiyi derecede biliyorsunuz. Pek lafını etmek istemiyor kimse de aslında on numara bilginiz var bu konuda. Nasıl? Şöyle...

Memleketimizde son kırk yıldır, çeşitli isimler altında bir savaş sürüyor. Oğlan çocuklarımız bu savaşa gidiyor. Şanslı olanlar yürüyerek dönüyor, o kadar şanslı olmayanlar yatakta ya da tekerlekli sandalyede geri geliyor. İyice bahtsız kardeşlerimiz de yeryüzüne çakılı bir taş oluyorlar. Anneleri, sevgilileri, eşleri ve çocukları beyaz mermerlere sarılıyor. **"Şehitler ölmüyor ama babalar ölüyor"** ve siz bunu pekiyi derecede biliyorsunuz maalesef. Peki dönenler? Yüzünde gözünde hiçbir iz olmadan dönenler? Onların kalbi hastalanıyor. Çünkü geri geliyorlar, bakıyorlar televizyonlara, sokaklara, pek kimsenin onlardan bahsettiği yok. Herkes bu savaş yokmuş gibi davranıyor. Onlar da diyorlar ki **"İyi de arkadaşlar Dalga mı geçiyorsunuz?"** Derdini paylaşmayanın içinde kara bir delik açılır, yalnızlık ve öfke deliği. İnsanın ömrünü yutar o delik, neşesini, sevgisini, umudunu, güneşli sabahları yutar. Bu kardeşlerimiz de böyle bir delikle dolaşıyorlar ömürlerinin geri kalanında. Canlarının ne kadar sıkıldığını, ne kadar korktuklarını, asaplarının ne kadar bozuk olduğunu diyemeden kalıyorlar ortada. Düşünün ki son kırk yıldır milyonlarca erkek, içinde böyle bir kara delik taşıyor. Onlar evleniyor, çocukları oluyor, o kara delik yayılıyor memlekete. Sevgiyi, kardeşliği, artık söyleyince insana komik gelen bütün yumuşak şeyleri yutuyor bu delik. Sonra diyorsunuz ki **"Bu memlekete ne oldu? Delirdi sanki!"**

> ***Irak'ta işgale katılmamamız mis gibi bir şey olmuştu. Hiç bir işe yaramadıysa kendimizden ve ülkemizden utanmamamızı sağladı.***

Hah işte, o delirme o milyonlarca kara delik yüzünden oluyor. Bu yüzden diyorum savaş denen ayıp şey insana iyi gelen bir şey değil. Siz de biliyorsunuz ki bu memleket daha iyi olabilirdi, daha iyi yaşayabilirdik, daha mutlu insanlar olabilirdik ama olamıyoruz çünkü bizim adını koymak istemediğimiz, dev bir kara deliğimiz var memleketimizin kalbinde. Çünkü savaş denen ayıp bir şeyi yaşıyoruz. Dolayısıyla biliyoruz ki savaş bize iyi değil. Biliyoruz ki bir tanesi iyi değilken yeni bir tanesi daha da fena olur.

Gelelim şu Suriye meselesine... Yaklaşık dokuz yıl önce, deli Bush ve arkadaşları Irak'ı işgal etmeye karar verdiğinde, bu gün Suriye ile savaş isteyenler **"Bi' savaşsak mı ne?"** diyeydiler. Biz de **"Yok savaşmayalım"** dediydik o vakit. Mehmet Ali Alabora ve bendeniz savaş karşıtı blokun sözcüsü olarak az dolaşmadık şehir şehir, üniversite üniversite. Hatta bir gece de Ankara'da Roman kardeşlerimizle büyük mitinge katılmaları için epey görüşmeler yürütmüş, ziyadesiyle başarılı olmuştuk. O vakitler Ankara'daki o mitingde 100 bin kişi idik. Bugün ancak on binler toplanıyor meydanlarda savaşa karşı. Gazetelere, televizyonlara bakınca da... O günlerde köşe yazarları arasında çok ayıp karşılanan bir şeydi savaşı destekleyen yazılar yazmak. Bugün bakıyoruz nedir? Savaş istemeyeni dövmekten beter ediyorlar. Buradan şunu anlıyorum: Bir savaş toplumu, bir savaş medyası yaratılmış. Hayırrı görsünler! Bu iş basamak basamak yapıldı. Kimimiz gazetelerdeki işlerimizden atıldık, kimimizi hapse attılar, kimimiz de tokat işaretiyle susturulduk. Meydanlarda ses çıkaranlara o kadar çok biber gazı sıktılar ki Türkiye üzerindeki atmosfer değerleri değişmiş olabilir. Hasılı, şimdi savaş isteyenler, üstelik **"vicdan, adalet, insani değerler, şeref, hayasızlık"** gibi güzel sözleri kullanarak tef çalıyorlar ortalıkta. Bu savaş çetelerinin rahatlığına bakılırsa, kendilerinin, kocalarının ya da oğullarının savaşa gitmeyeceği garanti. Yeri gelmişken, sevgili Bertolt Brecht orada yanılıyor biraz, ilk **"Savaş istiyoruz"** diyeni vurmuyorlar, hatta hiç sıra gelmiyor onlara. Gelecek olsa bu kadar konforlu ve hevesli bir biçimde savaş istiyor olmazlardı. Ne cüretkir arkadaş! Başkasının doğurduğu çocuğun öleceği kesin olan bir kavga çılgınca desteklemek!

Irak'ta işgale katılmamamız mis gibi bir şey olmuştu. Hiç bir işe yaramadıysa kendimizden ve ülkemizden utanmamamızı sağladı. Hatırlatayım: Irak savaşı başladığında ilk hafta Nasdaq borsası pek yükselmiş ve bir şeref payesi olarak borsanın açılışını Amerikalı bir komutana yaptırmışlardı. Çocuklar ölürken hisseler yükseliyordu ve ordu ile borsa el ele zenginı daha çok zengin edecek gonglara vuruyorlardı. Emin olunuz ki Suriye'deki savaşa eklenmemiz de aynı insanları, aynı berbatlıkta sevindirecek. Gonglar çalacak, kanla sulanan enerji hatları kurulsun diye kolları sıvayan çokuluslu müteahhitlerin yüzü gülecek, Suriye ile birlikte başlayacak Ortadoğu'daki Sünni-Şii çatışmasından en çok silah tüccarları sevinecek. Peki bize ne olacak? Söylüyorum işte. Bize hiç iyi gelmeyecek. Zaten başa çıkamadığımız kara delik büyüyecek, büyüyecek ve hepimizi yutacak.

Unutmadan söyleyeyim: Yolda belde size **"Vay sen Suriyeli çocukları hiç mi düşünmüyorsun? Efendim, sen ne kalpsiz insansın? Suriyeliler Esad rejiminin altında ezilsin mi?"** diyenlere şu şekilde karşılık verebilirsiniz:

Arkadaş, Bahreyn'de de çocuklar aynı şekilde gaz bombalarıyla zehirleniyor, ölüyor. Söylenenlere bakılırsa oralara o gaz bombaları bizden gidiyor. Senin onlara niye hiç için ezilmiyor da bir tek Suriyelilere kalbin yakın? Arkadaş, kurulacak enerji hatlarından sen mi para alacaksın?

Tabii kendi ölüp duran çocuklarımızdan da bahis açabilirsiniz. Diyelim ki Uludere gibi, diyelim ki Ceylan Önkol gibi ama tavsiye etmiyorum. Başınıza iş gelebilir. Geliyor çünkü, biliyorum.

LEDMOAN

Nobel Barış Komitesi, 2012 Nobel barış ödülünü AB'ye verdi...

Güven Bilge – Emirhan Parker

Türkiye hava sahasında askeri mühimmat taşıdığı gerekçesiyle Suriye'nin yolcu uçağını indirdi. Uçaktan radar bakımı ile ilgili malzemeler çıktı

ABD'nin gazına mı geliyoruz?...

TAYYİP ERDOĞAN
Manşetlerle savaşa savaşa gelmiş. Suriye ile savaşa savaşa gidecek.

NOBEL BARIŞ ÖDÜLÜ
Ha AB, Ha ABD... (Erdoğan'ı es geçti kahpeler!)

AKP MİLLETVEKİLİ ŞAMİL TAYYAR
"Üç saatte Şam'a gireriz" dedi. Halkın çocukları orada ölürken o beş dakkada Bodrum'da.

ABD: ANA SPONSOR
Özgür Suriye Ordusu= İşgalcilerin sponsorluğunda özgürlük savaşı!

YANDAŞ YAZARLAR
Savaş karşıtlarına Baasçı damgası vurmaya kalkıyorlar. "Hadi yavrum yandan yandan..."

SAVAŞ DESTEKÇİSİ MEDYA
Plazalar kışlamız, kalemler süngümüz, muhabirler askerimiz...

SAVAŞ İŞLERİ BAKANI DAVUTOĞLU
Kılıçdaroğlu'na tazminat davası açmış. Aldığı tazminatı Suriye'deki yetimlere dağıtacakmış... (Tüm servetini dağıtsan kendini affettiremezsin savaşçı)

Ankara'ya indirilen Suriye uçağı konusunda ABD'den yalan istihbarat geldiği konusunda şüphe oluştu..

Vallahi Dediler

Şemal Tayyar: "3 saate Sam'a varırız."

***

Egemen Bağış: "İkindi çayını Şam'da içeriz!"

***

Robert Fisk: "Cesur küçük hindi (Bizi kastediyor) kötü Suriye'ye karşı!"

***

Murat Boz: "Savaş ölüm, biraz daha ölüm daha fazla ölüm, çok daha fazla ölüm demek. Bunu mu istiyoruz... gerçekten?!"

***

Berna Laçin: "Çocuklar için, çocuklarla birlikte bir çocuk gibi korkuyorum!"

***

Yılmaz Morgül: "Herkes içindeki savaşla barışsın!"

***

Kemal Kılıçtaroğlu: "İnsanoğlu her turizmi merak edebilir, ama insanoğlu savaş merak etmez."

***

Metin Ardat: "Savaş mı? Beynim uyuştu!"

***

Demet Akbağ: "Soğuk Soğuk savaşıyorduk zaten, fazla hamrat hepimizin sonu olur!"

Basının manşetleri "Askeri vesayet" dönemini solladı..

ERDOĞAN: HAZIROL CENGE SULH-U SALAH İSTİYORSAN..

KOMŞULARLA "0" SORUN

TERELELLİ

PICTURES

CAN BARSIAN

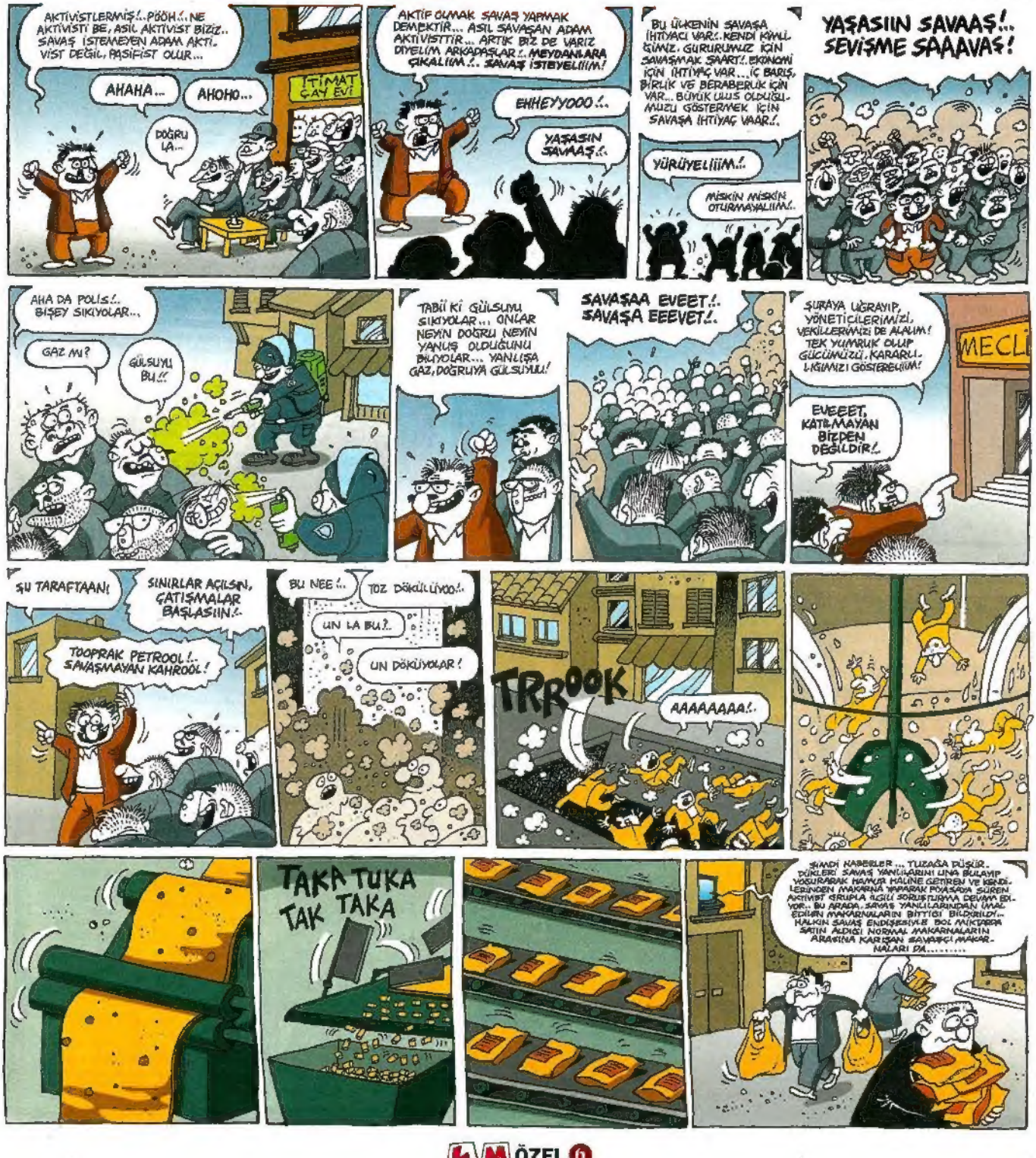

Barış sadece bir erkek ismi mi?

MELDA ONUR

Barış deyince aklınıza ilk gelen anaokulundaki ilk aşkınız, ilkokulda saçınızı çeken sinir çocuk, ortaokulda kopya verdiğiniz arkadaşınız, lisede size ilk **"konuşma"** teklif eden yakışıklı, üniversitede sizi **"sol"**la tanıştıran sınıf arkadaşınız mı geliyor?

Barış çocuklar için **"doğruları gösteren"** bir kahraman mı?

Belki de **"yatmadan dişlerinizi fırçalayın, otomobilin ön koltuğuna oturmayın"** diyen rahmetli Barış Abi ile büyüyen bir neslin çocuğusunuz?

Barışı çiçek çocukların oyalanma aracı olarak görenlerden misiniz?

Hani kafaları güzel, saçlarında çiçekler, meydanlarda pasif direnişe geçen **"love & peace"** diye haykıran kalabalığa **"bu ne cıvık hareketler, uymaz bizim gibi Anadolu çocuklarına, atalarımız gibi at, avrat silahtır bizim düsturumuz"** diyenlerden misiniz?

Barış isteyenler terörist olabilir mi?

Yoksa siz de Türkiye'deki **"Barış"** isteyen kalabalıklara **"terörist bunlar"** gözüyle bakıp gözlerine gözlerine biber gazı sıkılıp, otobüslere doluşturuldukça gözlerinizi kulaklarınızı kapatıp **"e karışmasalardı anarşiklere, hak ettiler"** diyenlerden misiniz?

Bugünlerde Barış isteyenler, kendisini gerçekçi ve stratejist sayanların müstehzi gülümsemelerinin malzemesi oldu.

Bugünlerde Barış isteyenler, savaş isteyenlerin hafife aldığı, romantik hayalperestler oldu.

Bugünlerde Barış isteyenler, muhalif, terörist oldu.

Savaş mı canınız çekti, o zaman varsa bir çocukluğunuz, gidin o günlere, işaret ve orta parmağınızı üst üste getirerek küsen arkadaşınızın işaret parmağını orta parmak üzerinden indirirken **"hadi barışalım"** dediğiniz birkaç anı hatırlayacaksınız, muhakkak...

Barış böyle güzel bir şeydir işte, iki parmağın eşitliği, birlikteliğidir, birinin öbürünün üzerine bindiği rahatsızlık halinin sonudur...

Barış ne isim, ne romantizm, ne terörizm... Barış doğal gerçekliktir...

- Merhaba dostum, Enes ben Enes Binsatar. Bumuma ticared kokuyor, ticared edelim mi? Hob, ticared... Tık tık tık ticared... Elektronik cımbız ilen ticared... Gangam stayl, up up ticared... Lehey lehey lülülülülü... Lülülülülülülü....Lehey lehey lülülü...

- Lan!

- Lü?

- Bişeyden mi zehirlendin naaptın sen karşim?

- Nemnasebet Sıkılhan kardeş. Evveli hafta söyledim, Malezya'dan vinil gaz maskesi getirttim, savaş çıkarsa onları vericem piyasaya. Kimse beni kimyasal silahla filanla zehirleyemez, takınırım maskemi. Sana söyledim "gel benle ortakçı ol" dedim. Amma nerdee, versem iki koyunu güdemez zihniyyet fırsatları görsün de değerlendirsin. Gaz maskesi ithalatımı tamamladım. Şimdik bazı kaynaklar "Esed'de nükleer var, işte hava fotugrafı" derdemez, nükleere karşı kaktüs fidesi ve iyot tabletlerini bağlıycam. Gel bari onlara ortakçı ol, beraber rızıklanalım. Peynir ekmek gibi satarız...

- Git başka yerde rızıkları Enes...

- Anca eleştiri getir, "Harbe Hayır" kolaycılığına düş, tatlı sularda eheyyle kendin gibi üç beş zırtapozla çığırıp eyleş. Bizim oralarda bi laf vardır "Potuk oğlan damda arpa deneler, ah benim gara gaderim deye zarı zarı inler" deye. O hesap; sen işini bilme, girişimini vaktında yapma, sonra da "rızkım az, eloğlu kara ciplerlen dolaşıyor" deye ağlaş. Var mı öyle beş kuruşa simit? Bir koymadan üçü nasıl alacaksın? Harpse harp. Riskini alacaksın ki rızkın olsun... Sakın kapama, daha güzel ticared ları da söyliycem... Ordasın dey mi?

Söylüyorum: "Tarih hayal edenleri değil gerçekleştirenleri yazar"...

CAN BAYTAK

- Ahaha... "Potuk oğlan" la başlayan laf daha iyiydi lan, kasma kendini. Olduğun gibi daha güzelsin...

- Güzelim ama para bende...

- İyice... Neyse ama sen de beni çok ezikliyosun yaa. Benim de var kendime göre ticari fikirlerim. Gel kına işine girelim. Kına ilerde çok değerlenebilir. Hatta savaş ortamında karneye bile bağlanabilir. Şimdiden stoklayalım bence. A plas segmenti ürün tüketicisine lojistik yapanz sonradan...

- Naapcaz kınayla... Evet... Nedir... Alo?... Sıkılhan... Alo, naapcaz kınayla diyorum?

- Vizyonumuz misyonumuz nedir, noolucak o kınalar, alo... Cık... Bak gene kapamış potuk oğlan... Vizyonsuz potuk...

***

- Alo Sıkılhan, evet, nasısın yavrum, annen ben, peki. Şunu diycem sana Sıkılhan, ben bu gece rüyamda Birleşik Devletler Nebraska Senatörü'nü gördüm. Gri saçlı, uzun boylu, sağlıklı bir beyefendiydi, Hummer marka lacivert bir cip kullanıyordu. Lacivert kruvaze ceket içine şık bir kırmızı çizgili kravat, kır saçlar, tek buzlu Tenesse viskisi... Rüya bu ya, birlikte aynı marketten yoğurt aldık. Çıkışta bana kapıyı tutup "Gideftığnuun me-em" dedi. Daha önce rüyamda hiç böyle kibar bir kongre üyesi görmemiştim.

- Vay canına hehehe... Rüyada Nebraska Senatörü görmek ne anlama geliyo acaba?

- Savaş tabi yavrum, olası Suriye savaşı. Rüyamdan anladığıma göre bu öğleden sonra sıcak çatışma başlıyabilir. Dikkatli olmalısın Sıkılhan, evet çocuğum.

- Neye dikkat edicem ki anne, siper mi kazıyım eve.

- Laflarına dikkat et Sıkılhan, sağda solda "savaşa hayır" deme. İstikbalin mevzubahis.

Yurt içindeki savaş baltalarının "Hain, Beşşar Esed yanlısı" filan olarak iftira edip suçlaması o kadar önemli diil. İki gün sonra başka bişey için başka birine "hain" diyolar, dönüp seninle gurur filan duyuyolar. Balık hafızası, kedi nankörlüğü, tilki kurnazlığı arası geçici şeyler yani.

- Gelgelim, ilerde tahsilin için Amerika'ya gitmek istersen federaller yüzünü hatırlayıp sana vize vermezler. Ayrıca unutma, benim de Greencard Piyangosu'na başvurum var. Diyelim ki bana çıktı, ya Birleşik Devletler bana "Vaktinde senin lanedolası oğlun Sıkılhan Öflan bizim onayladığımız savaşa hayır dediydi Misis Öflan" derse? Di mi çocuğum, çok boyutlu düşün, analitik ol yavrum, o kadar ayküün var bak yazık. "Savaşa Hayır" demeyen arkadaşların vizeleri kapıp Nebraska'ya Sinsinati'ye, Massaçuset'e giderken sen burda kalırsın, büyük sözü dinle, küreselleş azcık, sosyal ol. Olmalısın evet. Vizyon, misyon, inovasyon...

- Savaşa hayıısaarı

- Çocuksun Sıkılhan.

"Düşman aptaldır, çünkü o bizi düşman sanıyor, halbuki düşmanın bizzat kendisi düşmandır."

"Savaş, insanların savaşıdır. Barışsa fikirlerin savaşıdır."

"Akıl barışı savunur. Akıl, savaştan nefret eder."

"Biz düş kuranlar ordusuyuz. Bu nedenle hiç yenilmeyiz."

Kumandan Yardımcısı Marcos

"Savaş, birbirini tanımayan insanların, birbirini tanıyıp gayet iyi geçinen insanların çıkarı için, birbirlerini katletmesidir."

Paul Valery

"Savaş Bakanlığının adı Milli Savunma Bakanlığı ise, Maliye Bakanlığının adının Sefalet Bakanlığı olmalı"

Jacques Prevert

"Politika, kan dökmeden yapılan savaştır. Savaş ise kanlı bir politikadır."

Mao Zedung

"Başkasının parasıyla zengin olunduğu gibi, başkasının kanı üzerinden savaş yapılır."

Andre Suares

[Çeviri: Ragıp Duran]

Kısa dünya tarihi: Bir an bile ara vermeyen Haçlı Seferi... Şam, doğunun incilerindendir... Yıkmak ne kelime, üstüne titremeliyiz

Vedat Özdemiroğlu

Tüm savaşlar iç savaştır, çünkü tüm insanlar kardeştir. *François Fénelon*

Barışta oğullar babalarını, savaşta babalar oğullarını gömer.

Krezus

Bütün savaşları dövüşemeyecek kadar korkak olan bu yüzden de kendileri adına dövüşmek için dünyanın gençlerini cepheye süren hırsızlar başlatır.

N.Machiavelli

Kendinizden başka hiç kimse size barışı getiremez.

Ralp Waldo Emerson

Köleler özgür olmak isteyen kölelerden nefret ederler...

Ulrike Meinhof

Bombalar düşüyor aldırma maskeni tak
Sığınaklar güvenli aldırma yaşamana bak!

Yaşar Kurt

RESİM DERSİ

I

Boya kutusunu önüme koyuyor oğlum
Bir kuş çizmemi istiyor benden
Kül rengine batırıyorum fırçayı
Bir dörtgen çizliyorum, üstüne bir kilit ve çubuklar
Oğlum, gözleri dehşet dolu, diyor ki bana:
"Ama bu bir hapishane...
Yoksa bilmiyor musun baba, kuş çizmeyi sen?"
Oğlum, diyorum ona, ayıplama beni
Kuşların biçimini unuttum inan.

II

Kalem kutusunu önüme koyuyor oğlum
Bir deniz çizmemi istiyor benden
Kurşun kalemi alıyorum
Siyah bir daire çizliyorum
Oğlum diyor ki bana:
"Ama bu siyah bir daire, baba
Deniz çizmeyi bilmiyor musun yoksa?"
Ona diyorum ki: Oğlum
Eskiden deniz çizmekte ustaydım
Ama bugün...
Oltayı aldılar benden
Av yaklaşmıştı oysa...
Mavi renkle konuşmamı da yasakladılar
Özgürlük balığını yakalamamı da.
(...)

Nizar Kabbani

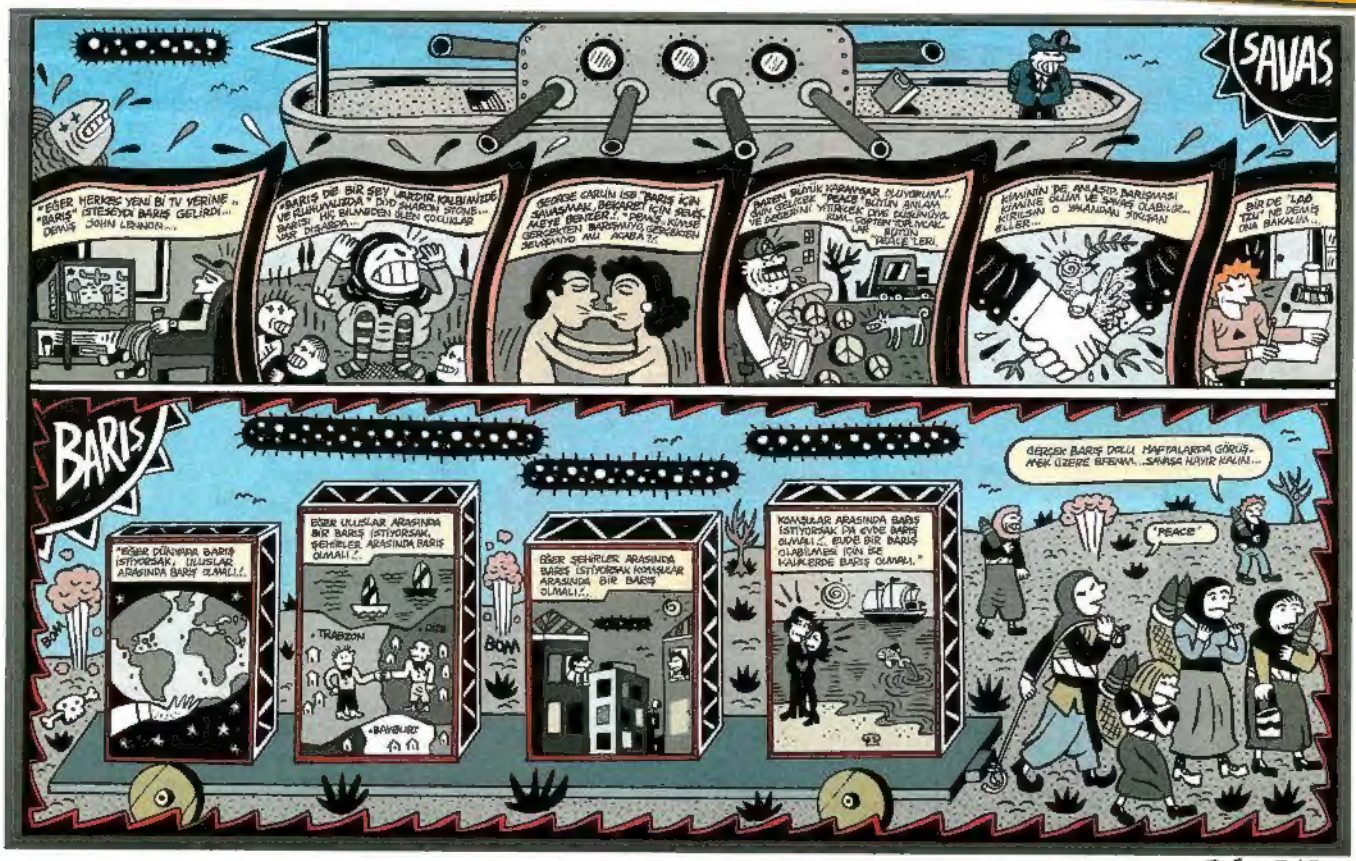

Doğan Pehlivan

GAYRİSAFİ MİLLİ HAFIZA

Mesud Ateş

"Ben Sayın Erdoğan'ı bir dost ve barış adamı olarak görüyorum."
[George W. Bush -2006]

SEVGİLİ VATAĞĞNDAŞLAĞĞR!!!
Bülent Ecevit: Yeter artık bu topraklarda barış istemiyoruz!
(Alkış sesleri)
Rahşan Ecevit: (Heyecanla) Bülent, barış değil... Savaş savaş..
Bülent Ecevit: (Heyecanla) Ne savaşı Rahşan...
Rahşan Ecevit: (Heyecanla) Barış değil savaş olacaktı...
Bülent Ecevit: Sevgili vatandaşlar!!! Kesinlikle Türk topraklarında savaş istemiyoruz!
[DSP Kars Mitingi - 2002]

23 **ÇOCUKLAR, YABANCI KAHRAMANLARIN KUCAĞINDA BÜYÜYOR.** Oğluna Fatih Sultan Mehmet'in kahramanlıklarını anlatan baba, oyuncakçıya uğrayınca sadece He-Man, Star Wars ve Samuray kılıcı bulabiliyor. Uzmanlar "Yerel kahramanlarımızı neden küresel kahramanlara dönüştürmüyoruz?" diye soruyor? AİLE-SAĞLIK

"Savaşı istemiyorum tabii ki, beni çok etkiledi. Benim makyaj masrafım var, elbise masrafım var..."
[Petek Dinçöz 2004]

İslam barışın, kardeşliğin, muhabbetin dinidir."
[RTE 2011]
"Ne barışı?! Ne barışı!?"
[RTE 2012]

"Şimon Peres bir barış savaşçısı"
[Barack Obama - 2012]

Obama, "barış savaşçısı" olarak nitelediği Peres'in, "Bir ülkenin güvenliğinin sadece silahlarının gücüne değil, aynı zamanda eylemlerinin doğruluğuna da bağlı olduğunu bildiğini" söyledi.

"Füzelerle savaş kazanabilirsiniz, ama füzelerin üzerine oturamazsınız."
[Deniz Baykal - 2003]

ÇİÇEK ÇOCUK

Güven Bilge

ARAP MEVSİMLERİ

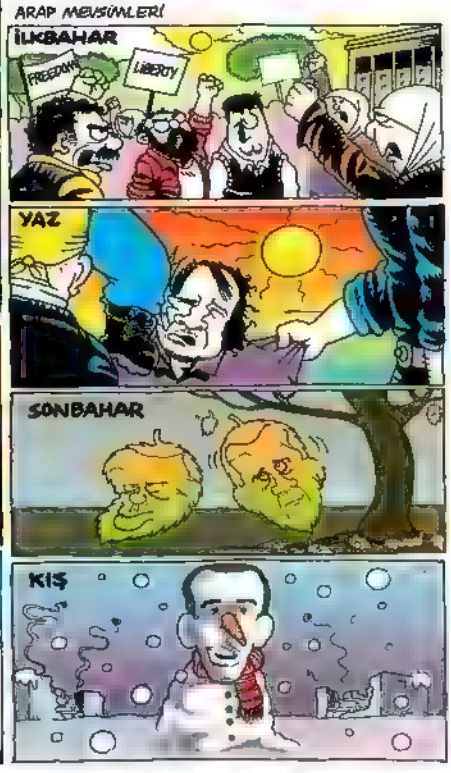

SAVAŞ GEYİĞİNE DE HAYIR

elper çelik

Huzur ve Jazz!

2. ve son Bölüm

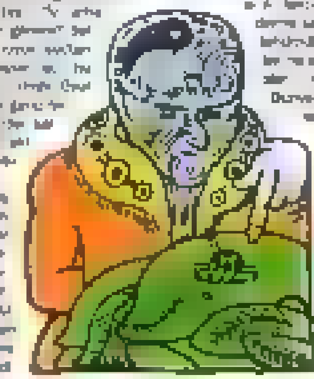

Metin Fidan

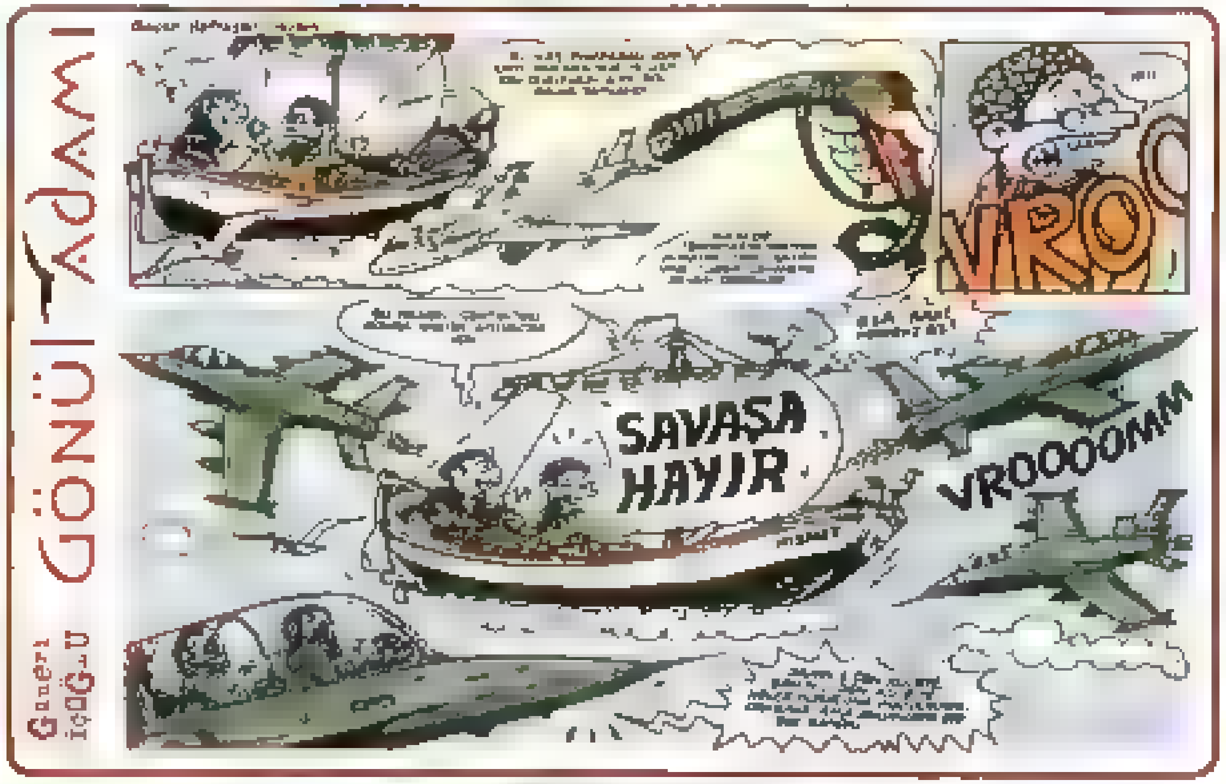

Hazır Ol Silahları İmhaya, İstiyorsan Sulhu Salah...

İllüstrasyon: M.K. Perker

Kendimizi savunmak için silah gereklidir. Evet evet, özsavunma gerçekten bir haktır. Herkes kendini savunma hakkına sahiptir. Evet ama, bu hak, gerçekten bir saldırı söz konusu olduğu zaman doğar. Oysa bugünkü devletler, ortada hiçbir saldırı yokken ha babam silahlanmaktadırlar...

Dünya biraz da yanlış sözlerin üzerinde döner. Yanlış sözler, ışın aslı astarı araştırılmadan çoğunluk tarafından doğruymuş gibi kabul edilir. Politikacılar da bu yanlış sözlerin üzerinden ölüm makinalarını çalıştırırlar.

Son zamanlarda yeniden ısıtılıp piyasa sürülen eski bir söz var: "Hazır ol cenge, istiyorsan sulhu salah." Bu sözün sahibi, büyük bir "diyalektik ustalık" göstererek "zıtların birliği" yasasını yürürlüğe koymuş ve dünyanın en yanlış sözünü ortaya atıvermiş. Eğer barış istiyorsak savaşa hazırlanmalıymışız. Eğer bu sözün doğruluğunu kabul edecek olursak, tersinin de doğru olduğunu kabul etmeliyiz: "İstiyorsan cenk, hazır olsa sulhu salaha." Saçmalıkla iştigal etmekten başka bir şey değil bu. Zaten diyalektiğin çeşitli hokkabazlıklara alet edildiği bir sürü örnek vardır.

George Orweli, 1984 romanında bu hokkabazlığı ortaya koymuştur: "Hürriyet esarettir, Savaş barıştır..."

Oysa savaş savaştır, barış da barıştır. Eğer barış istiyorsan, barış politikaları yürütürsün; savaş istiyorsan da savaşa hazırlanırsın. Yani kısacası, barış isteyen birisi savaşa hazırlanmaz, barışa hazırlanır. Savaş isteyen biri de barışa hazırlanmaz, savaşa hazırlanır.

Üstelik gerçekten barış isteyenlerin, barışa hazırlanmaları bile yetmez. Gerçekten barış isteyen, bırakın savaşa hazırlanmayı, savaşa yol açacak her şeyi terk etmek zorundadır, en başta da silahları. Aslında silahları terk etmek bile yetmez. Gerçek barış taraftarı, silahları külliyen imha etmek zorundadır.

Kullanmasa bile, elinde silah bulunduran birisinin (bırakalım dışından tırnağına silahlı koca devletleri) barış söylemleri kesinlikle inandırıcı değildir. Silahını birisinin bu silahı kullanmayacağının, yani günün birinde "barış"a son vermeyeceğinin hiçbir garantisi yoktur. Denecektir ki, silah bulunduruyoruz, çünkü olur a, günün birinde biri bize saldırabilir. Kendimizi savunmak için silah gerekidir. Evet evet, özsavunma gerçekten bir haktır. Herkes kendini savunma hakkına sahiptir. Evet ama, bu hak, gerçekten bir saldırı söz konusu olduğu zaman doğar. Oysa bugünkü devletler, ortada hiçbir saldırı yokken ha babam silahlanmaktadırlar. Bu silahlanmanın özsavunma için yapıldığına inanmak mümkün değildir. Bizatihi bu silahlanmalar savaş ortamının doğmasından birinci dereceden sorumludur. Kaldı ki, özsavunmayla silah kullanmak aynı şeyler değildir. Örneğin en iyi ve hakiki özsavunma sivil itaatsizliktir. II. Dünya Savaşında Danimarka bunun örneğini vermiştir. Nasıl mı? Nazilerin, Yahudilerin, kollarına sarı üçgen takma zorunluluğu koyması üzerine, tüm Danimarkalılar, kral dahil, sokağa sarı üçgen takarak çıkmalarıyla.

Bir de şu var. Elinde silah olan bir güç çok fazla barış ilanı ediyorsa aman ona dikkat edin. 1930'ların ikinci yarısına ilişkin bir gazete kupürleri araştırmasına girişirseniz, barıştan en fazla söz edenin Hitler olduğunu göreceksiniz.

Yanlış sözlerin de, her türlü silahların da imha edildiği bir dünya gerçekten sulhu salahın mekânı olabilir.

Demagojinin ve demagogların rağbet görmediği bir dünya da elbette.

ABD ile girişilen her işin sonu gibi, indirilen Suriye uçağında ne bulunduğu da muamma olarak kaldı..

Savaş istemenin temel nedeni

İsmail Beşikçi

Hükümetin Suriye ile savaş istemesinin temel nedeni, Kürdlerin kazanımlarıdır. Bu kazanımlara engel olmak, mevcut kazanımları dağıtmaktır. Halbuki, İster Beşşar Esed yönetimi varlığını sürdürsün, ister, Müslüman Kardeşler, Hür Suriye Ordusu yönetime gelsin, Suriye'deki Kürd özerkliği, varlığını güçlenerek sürdürecektir. Hükümetin bu projelerinin başarıya ulaşması mümkün değildir. Bu bakımdan Suriye ile savaşa karşı olmak, Kürd özerk yapısını, Kürd haklarını, Kürdlerin Kürd toplumu olmaktan doğan haklarını, doğal haklarını tanımak demektir.

▪▪▪

'Savaşa hayır' demek, barış olsun demektir. Barış ise, savaşan tarafların görüşmeleri, sorunları müzakere etmeleriyle oluşur. Bir tarafın kendi düşüncesini karşı taraf dayatmasıyla, karşı tarafın, sesini soluğunu kesmesiyle barış oluşmaz.

Savaşın neden başladığını unutmamak gerekir. Kürdlerin Kürd toplumu olmaktan doğan hakları, doğal hakları, Cumhuriyet'ten sonra gasbedilmiştir. Bu hakların iadesi gerekir. Bu haklar iade edildiği zaman, barışın yolu açılmış olur.

Bugün bu ortam yoktur. Bunun çok önemli bir göstergesi, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ın, 'Diyarbakır Emniyet Müdürü Recep Güven'in, "bir insan, dağda ölen bir terörist için de ağlamıyorsa, insan değildir" sözlerine karşı yaptığı sert açıklamadır. Ama, barış ortamının yaratılması için mücadele etmek önemli olmalıdır.

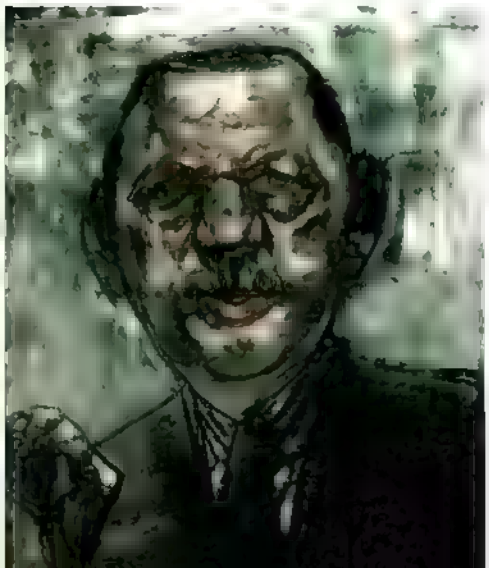

ABD Dışişleri Sözcüsü Viktoria Nuland: "Suriye uçağındaki ekipmanın askeri olduğundan eminiz."

Savaş, Savaş demek kolay...

Savaşa Gerek Var Mickey?

Cemal SÖYLEVEN

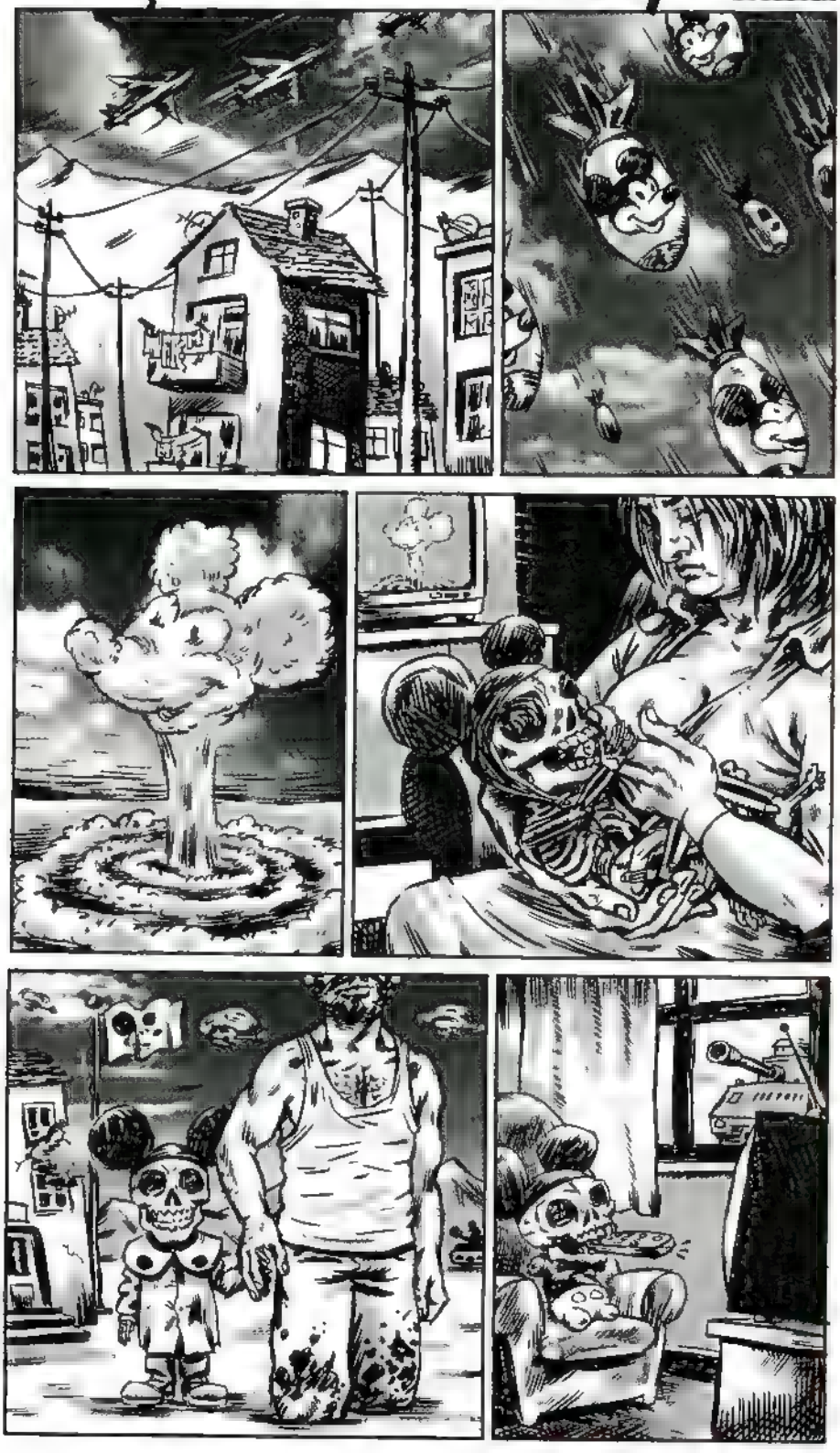

Türkiye, en etkili silahını gömecek kadar saçmalayabilir mi?

Türkiye'nin en etkili silahı sulh. Ona ne kadar sarıl rsa o kadar güçleniyor. Dünyada barış ortamı ve barışçı imajını bu kadar etkili bir silaha dönüştüren çok az ülke var. Yahut vardı. Türkiye, komşularıyla arasını düzeltmeye çalıştığı 10 yıllık bir dönemde ihracatını yaklaşık altı kat, ulusal gelirini üç katından fazla artırdı. Ülkedeki insan haklarının, tartışmaların ve tatlı hayat fırsatlarının bir çeşit ekran karikatürü olan diziler, civardaki ülkelerde moda haline geldi. Hatta o dönemde, Arap ülkelerinde Türk dizileriyle ilgili bloglarda yapılan yüzlerce yorumdan **biri durumu özetliyordu: "Görünen o ki bu diziler değişim adına Bush'un bombalarından daha etkili oldu."** İşte o yıllarda kişi başına gelir de dörde katlandı. Paylaşımın adil olduğu söylenemez ama ülke yeni zenginler çıkardı. Konfor ve beklentiler yükseldi... Ta ki Türkiye komşularıyla hırlaşmaya başlayana kadar. Yaklaşık iki yıldır bu rakamlarda önemli bir artış yok.

Ortadoğu'da ortamın gerilmesinde komşuların da çok kabahati var, diyenler haksız değil. Ama Türkiye'nin birkaç yıl öncesine göre çok daha agresif bir dış politika vitesine geçtiğini anlamak da zor değil. Kürsüde giderek daha otoriter bir söylem beliriyor ve iktidar, iç siyasetteki endişeleri uğruna dünyayla kavgaya tutuşmaktan çekinmez görünüyor. Türkiye'nin iç siyasetindeki popülizm, ayar kaçınca bir anda bir tür uluslararası popülizme dönüşmeye başlıyor. Türkiye, genç Arapların bereketli ilgisini kaybetmek istemiyorsa demokraside, özgürlüklerde, zenginleşmede ve barışçı imajında hasar olmamalı.

Prusyalı General Carl Von Clausewitz, bundan yaklaşık 200 yıl önce **"Bütün savaşların amacı, düşman silahlı kuvvetlerini yok etme yoluyla onun iradesini teslim almaktır"** demiş. Her şey gibi artık savaşların doğası da değişti. Amaca ulaşmak için artık silahlı kuvvetleri yok etmek gerekmeyebiliyor. O yüzden, barışçı olmasanız bile saçmalamanın lüzumu yok.

Selçuk Tepeli

SAVAŞA HAYIR

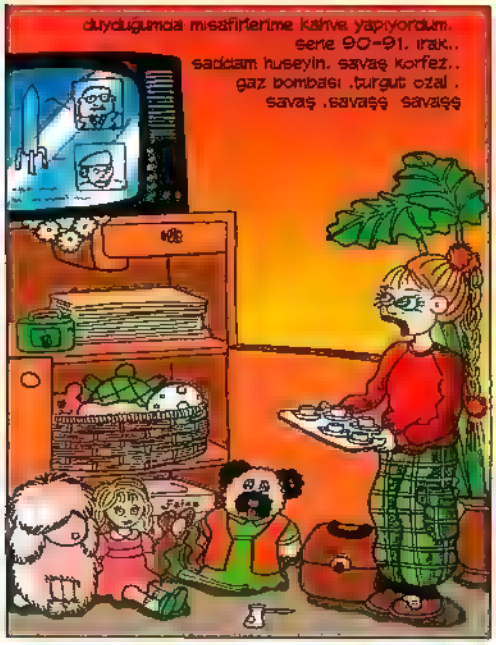

İSTANBUL BORSASI'NDA SURİYE KRİZİ İLE BİRLİKTE ENDEKS TIRMANIŞA GEÇTİ. BORSA 3 AYDA TAVAN YAPTI.

SEVİŞ

Savaşmal Hayır, savaşılacak bir şey varsa anlatın hep beraber savaşalım.

Dergi içinde de küçük bir anket yaptım "Savaş geliyor ne yapacağız" ve "Benim kolayı hangi ipnie içti" diye iki önemli soru sordum! Hepside savaşırız dediler bir tek Emir Sağlam savaş geliyor deyince koşarak kaçtı! O da mahallerinde "Gahpe Savaş" diye elinde bıçakla gezen bir tinerci varmış da o sanıp kaçmış, durumu anlayınca "ha öyleyse sorun yok aga savaşırız tabi" dedi! Sorduğum ikinci soru hep boş bırakılmış ama seni bulacam orum!! Neyse konumuza dönersek, bir koca milleti Rambo'ya döndürdünüz beyler. Herkes ortalıkta "bu benim savaşım değil" diyerek geziyor ki çok da haklı. Ama gelin sız daha da ileri gidip bize iyicene Rambo'nun a bayı Trautman olmayın savaşı çığırtmayın, kışkırtmayın Rocky 3 deki koç Mickey olun "dövüşemezsin Rocky o adam seni öldürür" deyin, iyil ğimizi isteyin lan! Bu savaşın bizimle alakası yok agacım ha hiçbir savaşın da hiçbir insanla alakası da yok da cumleler karışmadan girizgâhını yaptığım bu konudan hemenpecik çıkızlayayım.

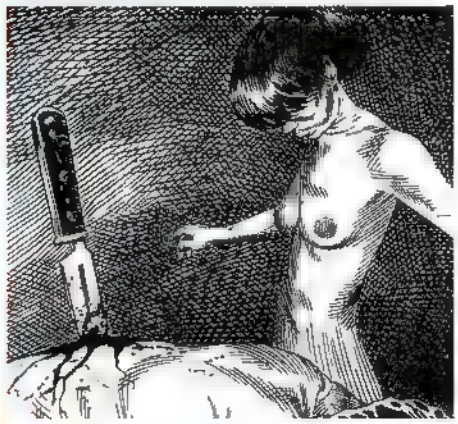

Hiç savaş olmasın hiçbir kimse hiçbir kimseye hele başka bir ülkenin menfaati için silah bile doğrultmasın. Hele güzel, şeker ve çok tatlı ülkemizin genç nüfusu yani bız iyicene savaşmaya lım, savaşırken ölmeyelim. İki, meme tutmamış (b r de olur), kendi arabasını şevkle kullanmamış, gece donla yüzmemiş, ilk maaşını bir gecede arkadaşlarıle yememiş, doyasıya içip yamuk yumuk bir kız için(düz de olur) ağlamamış, halı sahada yok yere pas kavgası etmemiş, daha dilli mi ı öpüşmemiş, yüzlerce hayali olan onca genç hiç yere telef olmasın.

Neyse moruk ar gaza gelmeyelim, 3 saate Şam'a varmayalım, akşam çayımızı Şam'da içmeyelim, 3 saat de sürse otobüse binelim, trene bı nelim, uçağa binelim evimize gidelim. Akşam çayımızı sıcak evimizde ar emizle içelim yani bırakın böyle yapalım babalar. Bırakın başka ü kelerin yavşakça, insan hayatı, yaşama isteği tanımaz ve isterikli menfaatleri yüzünden kendi kendimize kıymaya lım. Bizim ülkemiz çok güzel dört bir tarafı iyi insan dolu. Bu kadar iyi insana kıyıp dünyayı daha kötü bir yer haline getirmeyelim ağalar bırakın sevişe lım dünyanın iyi katsayısını arttıralım, savaşıp düşürmeyelim.

Alpar Çelik
otomatikalper@hotmail.com

15 Ekim 2012
"Avrupa Fizik Radarı" ve "fenk topu" Vergisi Son Ödeme Günü

"Nerede yaşamayı isterdin!" sorusu, "Yağmurdan Önce" filmindeki şu laflа ne anlamsız kalıyor "Savaş olmayan heryer güzeldir!

PANTOLON
M·E·T·İ·N·F·İ·D·A·N

[redacted]
"Off, ne bu yahu? Özel "Savaş Sayısı" sayısı filan hazırlamak istemezdim ben! Normal işimi yapmak isterdim. Fantastik yaratıklı şeyler çizmek, kendi dünyamda gomik absürd espriler yazmak isterdim. Ama kayıtsız kalamıyor ki insan. Sonuçta bizim dölümüze girecek yani!

Günün Yemeği
-Haşlanmış Patates
-Sucuklu sosisli Pizza
-Haşlanmış patates
-Sucuklu sosisli pizza
-Haşlanmış patates
-Sucuklu Sosisli Pizza

metinfidann@gmail.com

"Diktatörlerin artık komik olmadığını, şeylerin çok ciddi olduğunu söylüyorlar. Bu yanlış. Bildiğim birşey varsa o da iktidarın her zaman gülünç duruma düşürülebileceğidir! O herif büyüdükçe benim alaylarım onu daha derinden yaralayacaktır." Charlie Chaplin

2011 Avrupa Birliği Edebiyat Ödülü sahibi RODAAN AL GALİDİ

Artık istemiyorum
Uzağa
gömün beni
bir başıma.
Artık ölülerin arasında
yatmak istemiyorum.

Sessizliğim sesimin tırnaklarını kesiyor
Kaza dedi ki
'Dikkat et, karşıma çıkma otobanda.'
Nefret dedi ki.
'Yerinde olsam, tutardım çeneni.'
Savaş dedi ki
'Asıl barış gelince sakın benden.'
Zaman dedi ki:
'Beni ağıza benzetme, benzet yaraya.'
Sessizliğim teşekkür etti herkese
gidip yerleşti gırtlağıma, öğretmek için
bilgeliği sesime.

Tahtaysam
Tahtaysam
piyano yapın benden
Ağlıyorsam,
keman.
Diyelim ki yaralanmam gerekti,
flüt yapın o zaman.
Durduğum yerde
sileler iniyorsa,
darbuka olayım.
Ama bir başıma bırakmayın beni sessizlikte

Bir yıl sonra
Bir yıl sonra
çıkacağım bu hücreden.

Demir parmaklıklar ve gardıyanlar
dışarıdan korkmayı öğretti bana
Duvarlar
içeriden.
Tedbirli olarak
terk edeceğim burayı,
bir yerlerde kuracağım hücremi çevreme
tekrar girmemek için.

Ayrılmaya teşebbüs
Serçe, uçmayı öğret bana,
Şiir yazmayı öğreteyim sana.
Yuva yapmayı öğret bana,
öğreteyim yayıncı bulmayı sana.
Tüylerini ver,
Al paltomu.
Korkunu ver,
kedimi vereyim.
Dalını ver,
al yatak odamı.
Serçe, hayatını ver bana,
kafesimi vereyim sana

Rodaan Al Galidi'nin sihirli yumurtası
Normal olarak
düşüncelerimi dökerim kâğıda,
ama iki hafta önce
bir yumurta doğurdum,
dinozorunkinden küçük
biraz büyük devekuşununkinden.

Düşüncelerime ve yumurtadan çıkabilecek
olana saygımdan
bir yuva yaptım odamın köşesine,
oturdum yumurtanın üstüne

Arkadaşlar ve meslektaşlar
inanmadılar kuluçkaya yattığıma.
Kendi dünyasını terk etmek istemiyor
olmalı dediler.

Ne kadar sürer bu kuluçka.
Umarım devam etmez hayat boyu.
Peki, ne çıkar yumurtadan?
Umarım çıkıvermez bir insan.

Henüz gelmedi korku
Duvarı işgal ettiler,
rehin aldılar tavan arasını,
çatıyı katlettiler
pencereyi çiviledi̇ler.
Zorladılar balkonu
kaldırıma atıp saksılarını
kendini
öldürmeye
Kileri gömdüler
Kulübeye ıvır zıvırını bırakıp arkasında
gitmesini emrettiler,
ve ben
yaşamayı sürdürüyorum.
Yemek yapıyorum arkadaşlarıma,
sözcüklerime
kontör alıyo-
rum
ve en önemlisi
uyuyabiliyo-
rum hâlâ
en az günde
altı saat
ve hatta
uyku hapı

almaksızın bazen.
Ben kuzeydeyken
Savaştan önce bir kız sevdim.
Savaşta yitirdim izini
Bir daha gördüm savaştan sonra,
tanımadım önce,
'gerçekten
o,'
dedi bir arkadaşım.
Gökyüzü demirdi sekiz yıl boyunca
toprak kül,
ama ne zorlu olduğunu savaşın fark et-
memiştim
görene dek
onun
yüzünün ölümünü.

AYŞE ÖZER

Şamil'in Şümulü

Bu Pazar SKY Türk'te yayınlanan Renkler programının sunucusu Nürnberg'de Almanya'nın en büyük müzesini gezerken, "Merzifonlu Kara Mustafa Paşa olmasaydı, Nürnberg'de camilerde dolaşıyorduk şimdi" dedi. Ecdadının Viyana kapılarına dayanmalarını yere göğe sığdıramayan ahali, 2 Viyana Kuşatmasında ordunun bozguna uğratılmasında tek suçlu olarak gördüğü Merzifonlu Kara Mustafa Paşa'yı pek de rahmetle yad etmez. Devrin padişahı da öyle düşünmüş olacak ki, kuşatmadaki başarısızlık nedeniyle Paşa'yı idam ettirir.

Hududu ve şümulü belli olmayan topraklara sahip Osmanlı İmparatorluğu'nun dayandığı kapılardan Viyana kapılarının ona açılmamış olması tarih boyunca ecdadın içine dert olur, nesiller boyunca da lisedeki tarih derslerinde bu bozgun ayrıntılarıyla anlatılagelir, Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaşta olan genç dimağlara yeni fetihler için yol gösterici olması istenir. Fethettiği yerlerdeki kiliseleri camiye çeviren, fethe giderken orduyu "şurada namaz kılacağız" diye güdüleyen yönetim anlayışı şimdi o genç dimağların ellerinde yükselmekte. Yeni Osmanlılar, Çinimaçine kadar Türkçe konuşarak gidebilme ideallerini dürtüp "Dünya Türk olsun"cuları da yanlarına alarak Şam'da namaz kılmaya gidiyorlar. Hulus ve saffetinin hudut ve şümulü muktedirce belirlenen halk "tükürüğümüzle boğarız" nidalarıyla coşuyor sosyal medyada. Kapılarındaki Kabe'yi görmeyenler, Şam'a namaz kılmaya gidesiymiş. Heyt be, yürüyün aslanlarım! Daha önce çıksaydı ya şu savaş, Nihat DOĞAN umreden dönmeden doğrudan cepheye geçebilirdi.

Şam'a uçakla gidilemiyor artık. Kargosundan anten çıkan uçağa yaptıklarımız nedeniyle Suriye hava sahası Türk uçaklarına kapalı. Tarihin bir cilvesi ile kendi adı da "kapsama, kucaklama" manasındaki şümul kökünden türemiş olan Şamil Tayyar da meselenin farkında elbette. Önceden, "bir gece ansızın 82 Musul, 83 Kerkük" evecenliğiyle "3 saatte varırız" dediği Şam'a ulaşma süresini 9 saate çıkardı. Popüler bir yarışmanın sunucusunun söylediği gibi "en çok söyleyen değil, iddiasını tutturan kazanır". Belki de bu sebepten rasyonel bir rakam vermeye uğraşıyor ki Şamil, sonra "Ben bilmem büyüklerim bilir" diyenlerden olmasın. En son kaç olur Şamil? Karar ver de o yollarda beraber yürüyeceklerin ona göre azık alsınlar yanlarına

Barış kervanı büyüyor!

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Uludere'den yola çıkan vicdani retçi Halil Savda, 50 günlük yürüyüşünden sonra 20 Ekim'de Ankara'ya varıyor...

Uludere Katliamına ve Suriye müdahalesine dikkat çekmeye çalışan barış yürüyüşünde, yüze yakın kişi bazı güzergahlarda Halil Savda'ya eşlik etti. Daimi yürüyüşçülerin sayısı da 17'yi bulmuş durumda. "Savaşa Hayır" sayısı için aradığımız Yaşar Kurt da yürüyüşe katılmaya hazırlanıyordu. Yaşar Kurt'un yanı sıra İlkay Akkaya ve Antikapitalist Müslüman Gençler'den Abdülkadir Bal gibi isimlerin de katıldığı kervan büyüye büyüye Ankara'ya ilerliyor. İktidar medyası anmasa da onlar gittikleri, konakladıkları her yerde coşkuyla kucaklanıyorlar.

Yürüyüşün kampanyasını yürüten yeniHarman dergisi yazarlarından Miraz Rüspi, bu eylemin önemli bir barış platformuna dönüşmeye başladığını anlatıyor. İnsanların ilgisinden; çay demleyen, yemek ikram eden; bir aylık maaşını yürüyüşçülere vakfeden bir kadından bahsederken bir başka yürüyüşçüden de söz ediyor...

Adı İsmail Atay... Almanya'nın Köln kentinden, Antep'in bir köyüne yürümeye başlayan bir adam. "Herkesin doğduğu yerde haysiyetiyle yaşama hakkı olmalıdır" diyerek Almanya, Avusturya, Slovenya, Hırvatistan, Sırbistan, Bulgaristan'dan geçip köyüne gitmek üzere 4 ay boyunca binlerce kilometre yol yapmış. Şimdi Ankara'da, Halil'i ve arkadaşlarını bekliyor.

LeMan da Halil'i, İsmail'i ve tüm Barış Yürüyüşçüleri'ni selamlıyor!

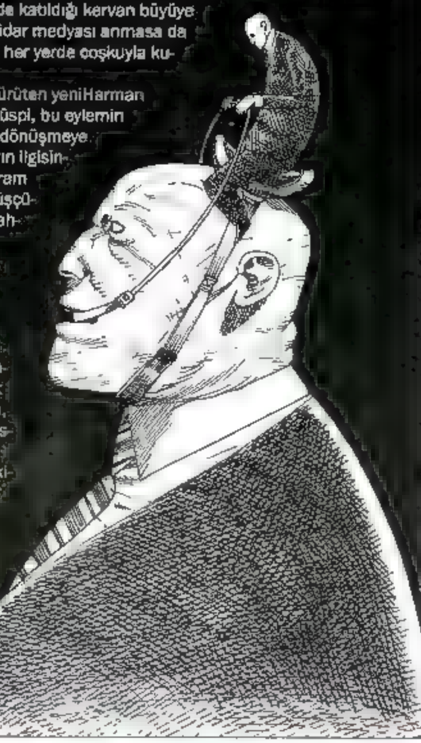

Biraz Şeriat için...

MERDAN YANARDAĞ

ABD, İsrail ve Batılı ortaklarının çıkarları için Suriye'de BAAS rejimini devirmeye kalkan AKP Hükümeti, yüzde 80'inin yabancı olduğu belirtilen radikal İslamcı güçleri desteklemeyi sürdürüyor. İktidar, Türkiye'yi haksız ve kirli bir savaşa sokarak insanlığa karşı suç işlemek üzeredir.

AKP'nin kendisini iktidara getiren ve orada tutan güçlere diyetini ödemeye çalıştığı anlaşılıyor. Türkiye'yi kendi dinci "ideolojik" hedefleri doğrultusunda dönüştürmek ve daha "İslami" bir rejim kurabilmek pahasına, Türkiye'yi durduk yerde kirli bir savaşın içine çekiyor. ABD'nin uzun vadeli bir sömürgeleştirme projesinin parçası olan "ılımlı İslam" siyasetini tüccar kurnazlığıyla ayağına gelmiş bir "fırsat" sanıyor.

Oysa, Ortadoğu'da ABD ve İsrail'e direnen, Filistin'in kurtuluşu için yürütülen 50 yıllık mücadeleyi kararlı şekilde desteklemeyi sürdüren son ve tek Arap ülkesi konumundaki Suriye'ye yönelik bu saldırı, "ahlak" dışıdır. Küresel gericiliğin en önemli hamlelerinden biridir.

Suriye Arap aydınlanmasının en önemli havzasıdır. Şu anda Arap-İslam dünyasındaki laik rejime sahip tek devlettir.

Özgürlük ve demokratikleşme adına Suriye'ye sunulan model ise ABD ve Batı yanlısı İslamcı bir rejimdir. Bir haydutlar demokrasisidir.

***

ABD ve Batılı ortakları, Suriye'ye açık bir müdahaleden korkuyorlar. Çünkü bu durumda Rusya ve İran'ın doğrudan, Çin'in ise dolaylı şekilde içinde yer alacağı bir bölge savaşı kaçınılmazdır. Çünkü Suriye'den sonra hedefin İran olacağı açıktır. Yükselen ve sistem dışı bir bölge gücü olan, dahası Şii direniş ekseninin merkezi konumundaki İran'ı tasfiye etmek, asıl amaçtır.

Bir nükleer güç olmanın eşiğindeki İran bunu gördüğü için, Suriye'ye açık bir müdahale halinde savaşa gireceğini ilan etti. Daha da önemlisi ilk hedef olarak Türkiye'yi vuracağını da açıkladı.

***

Rusya'nın ise, Suriye'nin kaybedilmesi halinde bütün bölgeyle, Geniş Ortadoğu'yla bütün fiziki ilişkisi kesiliyor. Akdeniz'deki savaş filosunun -ki bu filoda uçak gemisi de bulunuyor- yanaşabileceği ve ikmal yapacağı tek bir liman bile kalmıyor. Suriye'nin Tartus liman kentinde askeri üssü bulunan Rusya'nın bu ülkede yüz bine yakın da yurttaşı yaşıyor.

Rusya için Suriye'nin kaybedilmesi, merkezi Avrasya'da süren gezegene hâkim olama mücadelesinde denklem dışına düşmek demektir. Ardından İran'ın da vurulması Rusya'nın bu bölgede zaten sınırlı olan etkinliğini bütünüyle yitirmesi ve bütün iddialarını kaybetmesi olacaktır.

Eğer Suriye'ye ABD ve NATO açık bir müdahalede bulunursa, bu saldırının bir bölgesel savaşa dönüşmesi hemen hemen kaçınılmazdır.

Bu bölgesel yangının Çin'in de kayıtsız kalamayacağı ve nükleer silahların da kullanılma olasılığının bulunduğu bir dünya savaşına dönüşmesi sürpriz olmayacaktır. AKP'nin Batı'nın bir taşeronu olarak rol aldığı kirli oyunun bir dünya savaşına dönüşme olasılığı sanıldığından da yüksektir.

İşte bu nedenle, ABD, İsrail ve Batılı ortakları Suriye'ye açık bir müdahaleden korkuyorlar. Bunun yerine bir provokasyonla Türkiye'yi Suriye'ye saldırtmayı ve böylece Esad rejimini devirmeyi planlıyorlar. Çünkü krizi böylece iki ülke arasındaki bir sorun olarak sunma olanakları bulunuyor.

Hepimizin gözleri önünde bir cinayet işlenmek üzere. Katili ve maktulü belli olan bu faşizan cinayeti önlemek insanlık görevidir.

Bu yazı da bir savaş dansı değil mi?

METİN YEĞİN

Eski İstanbul yangınlarını anlatan metinleri okudunuz mu? Özellikle zenginler tulumbacılara yüklü bahşişler veriyorlardı. Yangın haberi tulumbacılara vardığında, hızla, zenginlere de haber salınıyordu. Onlar faytonları ve hatta nargile ve kahve ocaklarıyla, yangına hakim bir köşeye yerleşiyorlardı. Hızla birbirine sıçrayan alev toplarını seyrediyorlardı. Ruzgarın dar sokaklardaki savru uşunu, hızla ve coşkuyla yeni bir evi tutuşturarak yanındakine sarılışını ya da birbiri ardına çöken damların kısa bir an yarattığı suskunluğun ardından, kıvılcımlarla patlayan kirem t parçalarını, birbirlerine gösteriyorlardı. Kahve ve nargilelerini içiyorlardı...

Bu görkemli seyir çok mu dehşet verici geldi size? Şu an da bütün evlerin baş köşelerini işgal eden televizyonların iki reklam arası savaş haberlerinden, ilk körfez saldırısı sırasında Patriot füzelerinin muhteşem bir parlaklıkla uçtuğunu anlatan CNN muhabirinden ya da dağlarda imha ed lmiş, yeni terimle etkisiz hale getirilmiş insan sayılarından, hemen ardından 'şimdi hava durumu' anonsundan, insanlı ve insansız uçaklardan ve insansız hükumetlerden daha mı korkunçlar? Yılanı belgesel er kadar seyretmiyor muyuz savaşı? Yanı seyretmekten başka ne yapıyoruz ki?

Yerliler, savaşlardan önce savaş dansı yapıyorlardı. Bunun sonucu değiştirmeyeceğini biliyorlardı ama başka bir şey yapamadıkları için dans ediyorlardı, Bu yazı da bir savaş dansı değil mi? Dansa katılın belki korkunç ve kahredici bir savaşın içinde, yine korkunç ve kahredici "savaşa hayır" demenin başka yolu yok.

Er Alpi'yi Kurtarmak

Alperen İlkkurşun

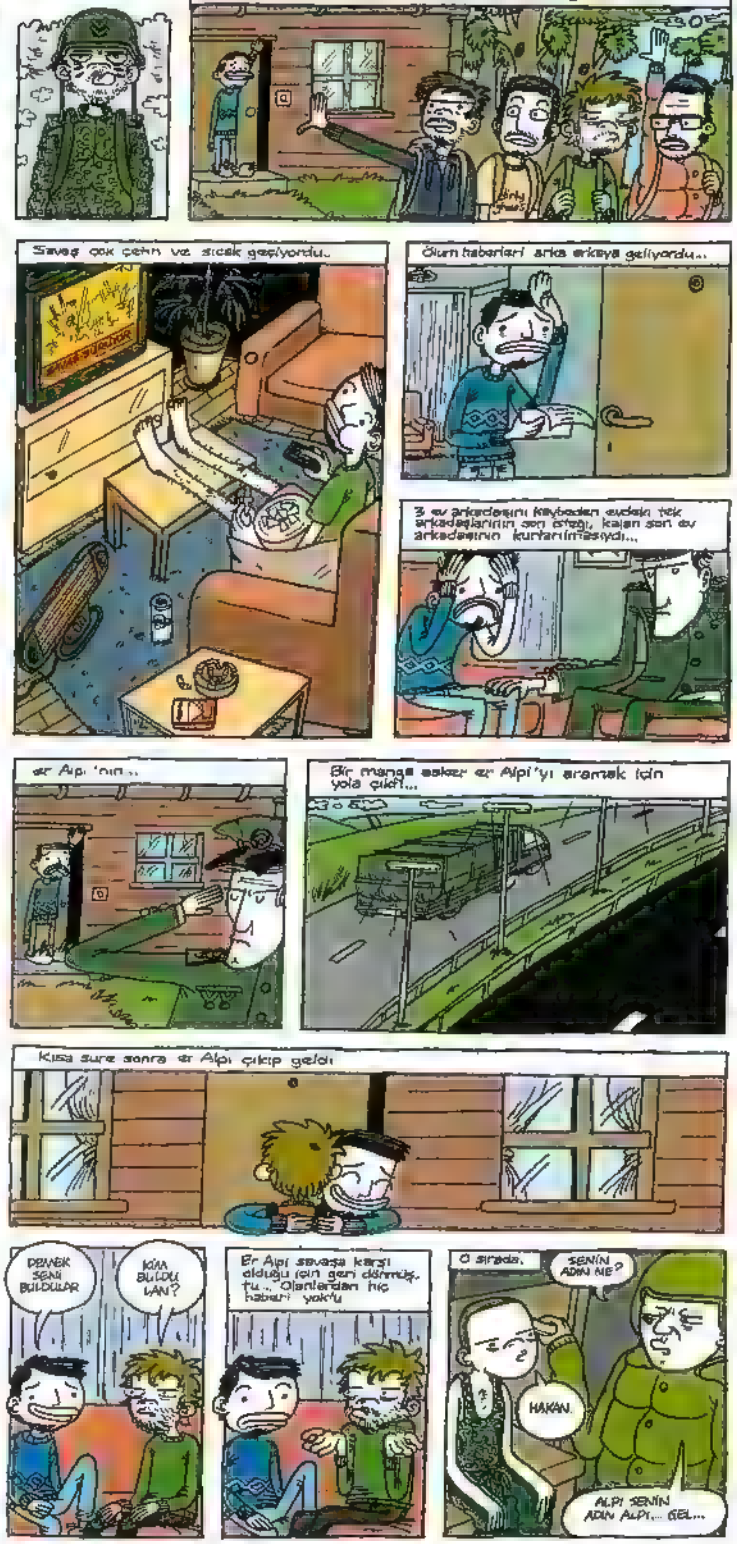

Savaşı kim çıkaracak, ona bakarım...

HAKAN GÜLSEVEN

Genelkurmay Başkanı Necdet Özel'i Suriye sınırında "yumruk şov" yaparken görünce, ister istemez bir gülme aldı beni. Tombik Genelkurmay Başkanı'mız, yumruğu kaldırıp, "Dimdik ayaktayız" mesajı vermiş. Dimdik ayaktaki şanlı ordumuz "kozmik oda"sını muhafaza edemiyor, ne gam...

Bu arada orduda amiral falan da kalmamış tabii. Amirallerin çoğu "silahlı terör örgütü" üyesi olmak suçlamasıyla hapishanede. Bir sürü general de "silahlı terör örgütü" üyesi diye amirallere eşlik ediyor. Aslına bakarsanız, ordu uzun süre baştan başa "terör örgütü" üyeleri tarafından sevk ve idare edilmiş! Allah korumuş bizi!..

Ama olsun, Genelkurmay Başkanı'mız "silah arkadaşları"nı nizamiye kapılarından hapishaneye yolcu etmemiş gibi, yumruk şov yapıyor, "Dimdik ayaktayız!" diyor... Tabii Akçakale'ye düşen havan mermisinin aslında "Özgür Suriye Ordusu" denen paralı askerler tarafından kullanıldığı ortaya çıktığından, durum biraz daha karışık bir hal aldı. Hadi, dimdik ayakta ol da, kime karşı ayaktasın, onun şuurunda mısın, işte orası belli değil...

Hazır şuur demişken, Egemen Bağış, "Bir saatte Suriye'yi yerle bir ederiz," diyor, aradan Şamil Tayyar diye biri kafayı uzatıyor, "Üç saatte Şam'a gireriz!" gibi acayip laflar ediyor. Ne demiş sonra, dokuz saate mi çıkarmış, neyse işte. Arada ihtiyaç molası verecekmiş. E, bu lafları edenlerin hacetleri fazladır haliyle.

Hani birazcık mantıklı bir ülkede yaşasaydık, söz konusu zevatı muhterem "savaş çığırtkanlığı" yapmaktan mahkeme önüne çıkardı ama biz AKP iktidarının başladığı yerde mantığın bittiğini gördüğümüz için beklenti çıtamızı epey düşürdük...

Sadece onlar mı? Erol Köse bile Twitter'dan savaş ilan ediyor sanal sanal... Seda Sayan kafasına çanta geçirdiğinde ortamdan tüyen "Komedi Dans Doktoru", bu performansıyla, seferberlik ilan edildiğinde hamilelerden sonra askere çağrılır ancak ama coşmak parayla mı? Herkes internette çocuklar gibi şen! Popolarını koydukları rahat yastıklardan dev gibi orduları yenip duruyorlar...

Tabii Erol Köse ile Tayyip Bey'i aynı kulvarda görmek içimizi ayrıca bi'hoş ediyor. "Gerekirse" Tayyip Bey de cepheye gidermişl.. Bir kere, Suriye uçağının indirilmesi ve içinden çıkanların açıklanamaması skandalında, "Gerekli olan açıklama gerektiği takdirde açıklanacaktır," diye acayip bir laf eden Tayyip Bey'in "gerekmek" fiilinin anlamını tam olarak bildiğinden asla emin olamayız. İkincisi, bilindiği üzere yoksulların çocukları memleketin dağlarında onlarla, yirmilerle yaşamını kaybederken, "Askerlik yan gelip yatma yeri değil!" diye nutuk atan Tayyip Bey'in ufak oğlu ile damadı "dövizli askerlik" yaptı. Büyük oğlu ise, "gemicik" almaya, otomobille birilerini çiğnemeye falan gayet "elverişli" olmasına rağmen askerlik yapmaya "elverişsiz" bulunduğu için, tertiplerinden bir sürüsü şehitlikte yatmaktayken, muhtemelen akşamları yan gelip yatıyor, kardeşiyle eniştesinin başında bulunduğu televizyondaki dizileri izliyor...

Tayyip Bey mi? Vallahi yanında koruma ordusu olmadan Dolmabahçe'deki çalışma ofisinden çıkıp karşıdaki caminin tuvaletine bile gidemediğine göre, öyle cengaverler gibi cephede dikilip, "Ordular ilk hedefiniz Şam'dır, bizim Şamil öyle dedi, ileri!" diye gürlemesi pek mümkün görünmüyor. Kaldı ki, yine "yüksek güvenlik" altında Hakkari'deki bir mevzie gittiğinde, yüzünde bir ıkınma ifadesiyle nasıl çömelip kaldığını hep beraber izledik. Minibüsteki kaçak yolcu gibi çömelerek cepheye gitmek pek itibarlı bir iş olmasa gerek...

Eh, ne olacak? Generalinden siyasetçisine çok "savaşçı" bir görünüm arz eden bu güruhun ehliyetsiz olduğu aşikar. Bunların ellerine kalırsak, savaş çıkaracaklar, olan yine fakire fukaraya olacak. Savaş öyle Şamilgillerin zannettiği gibi bir iş değildir zira. Emperyalistlere uşaklık edecekler ve iktidarlarını koruyacaklar diye, bölgede bir boğazlaşmanın tetiğine basarlarsa, milli ve mezhepsel boğazlaşmaların bizzat Türkiye'nin içine taşınacağı aşikar. ABD ve Avrupalı emperyalistlerin, bu bölgedeki insan yaşamlarıyla zerre ilgilenmediklerini, Irak'a "demokrasi getirme" sürecinde öldürdükleri 1,5 milyon kardeşimizin mezarlarına bakarak rahatlıkla söyleyebiliriz. Hâlâ pazarlarında, caddelerinde, ibadethanelerinde bombalar patlayan bir cehennemdir Irak. Suriye'deki provokasyonlar da gözümüzün önünde. Televizyonlardan Alevilerin katledilmesi gereken aşağılık mahlukat olduğunu açıkça ilan eden pis sakallı mollalar, yakaladıkları zavallı sivillerin boğazlarını kesen, postane memurlarını çatılardan fırlatan katil sürüsüne rehberlik ediyor...

Siz bakmayın zavallı yoksulları gaza getirmek için söylenip duran, "Her Türk asker doğar!" lakırdılarına. Doğan her bebek insandır. Egemen sınıflar ve emperyalizm, bir avuç patronun çıkarı için yoksulları cepheye gönderebilmek, onları askerleştirebilmek için "kahraman asker hikayeleri" uydurur.

Ve yoksullar, efendilerin hesabına silah sıkmaya başladıkları andan itibaren insanlıktan çıkarlar... Oysa insan olmakta ısrar, bu berbat çağın tek onur verici işidir...

Kapitalizme karşı olunmadan savaş karşıtı olunur mu?

TAYFUN ER

Kapitalizm büyümek zorundadır, ama büyüdükçe oransal olarak daha az kâr edecektir. Peki, kapitalizm bu açmazını nasıl gidermeye çalışmaktadır? Gül yüzlü çocukları öldürerek...

Bir işçinin ücreti günde 4 saat emeğinin karşılığıysa ve 8 saat çalışıyorsa, bu 4 saat gerekli emek; diğer 4 saat ise artı-değerdir. Artı-değeri, sadece değişen sermaye yani ücretler (emek gücü) yaratır. Değişmeyen sermaye yani makineler, hammadde, yakıt, aletler artı değer yaratmaz.

Sömürü oranı da, artı-değerin ücretlere oranıdır. Örneğin, 8 saat çalışan ve ürettiği değer (gerekli emek) 4 saate denk gelen bir işçinin sömürü oranı % 100'dür. Bu işçinin sömürülme oranını arttırmanın iki yolu vardır; birincisi, çalışma saatini arttırmak. Örneğin, aynı işçi 10 saat çalışırsa bu kez daha fazla artı-değer üretecektir ve dolayısıyla daha fazla sömürülecektir. Bu mutlak artı-değerdir. İkinci yol ise gerekli emeği yani üretilen değerin karşılığı olan süreyi kısaltmak. İşte "bam teli" de buradadır. Yani emeğin verimliliğini (bant sistemi, teknolojik yenilikler, otomasyon vb) prodüktiviteyi arttırarak, gerekli emek süresini kısaltmak. Bu da nispi artı-değerdir.

4 Saat gerekli emek 4 saat de artı-değer üreten bir işçinin gerekli emek süresini 3 saate indirirseniz artı-değer oranı 4/4'ten 5/3'e yükselir. Artık dünyanın biraz gelişmiş hiçbir yerinde emekçilerin kanla, canlı verdikleri mücadele sonucu oluşan dengelerden dolayı çalışma süresini yani mutlak artı-değeri arttıramazsınız; ama verimliliğini arttırarak nispi artı-değeri dolayısıyla kârın sayısal değerini arttırmak mümkündür. Dolayısıyla emek yoğun olarak çalışan bir işletmede gerekli emek süresi daha uzun olduğu için artı-değer de daha düşüktür. Oysa teknoloji yoğun bir işletmede ücretlere nazaran daha ucuza mal üretilebildiği yani gerekli emek süresi kısaltıldığı için daha fazla artı-değer ve sömürü vardır. Ancak Batı sermayesi sendikalar nedeniyle çalışma saatlerini arttıramadığı için, yani mutlak artı değer artışı değil de sadece nispi artı-değer sağladığı için bu kâr da gözlerini doyurmadığı için pek çok fakir ülkede korkunç koşullarda emekçilere üretim yaptırmaktadır. Kapitalizm prodüktiviteyi bir yere kadar artırabilir.

Rakiplerinden daha ucuza mal etmek için, sermayeler birleşir tekel olur, her tür teknolojik yatırımlar yapar, ama kâr sayısal olarak artarken oransal olarak ise düşer. Çünkü prodüktivite arttıkça, toplam sermayenin içinde değişmeyen sermaye kısmının, değişebilen sermaye kısmından daha hızlı artmasını doğurur. Bu da paydanın, paya göre her geçen gün daha artması yani kâr oranının düşmesi demektir. Kapitalizm büyümek zorundadır, ama büyüdükçe oransal olarak daha az kâr edecektir. Peki, kapitalizm bu açmazını nasıl gidermeye çalışmaktadır? Gül yüzlü çocukları öldürerek...

Gül yüzlü çocukların öldürüleceğini söyleyen de "Gül Yüzlü Kadın" Rosa Luxemburg olmuştur. Marx, sermaye birikiminde dış ticarete ve sömürüye yer vermemiş, sermaye birikiminde sadece kapitalist ve işçiden oluşan kapalı bir model kurmuştu. Kapitalist ülkelerin, dış ticaret ve sömürgeciliğe ihtiyaç duymayacağını ileri sürmüş; bu etkenleri kapitalizm öncesi unsurlar olarak görmüştü. Rosa ise kapitalizmin, dünyanın her yerine girmek zorunda olduğunu ve gireceğini, işgal edip ham madde transferi yapacağını ve kendi insanının çalışmayacağı topraklar için geri kalmış ülkelerin insanlarını çalıştıracağını söylemişti. İşte Irak bu yüzden işgal edildi ve başka ülkeler de edilecek. Kapitalizme karşı olmadan ne savaş karşıtı olabilirsiniz ne de anti-emperyalist. Çünkü akrebin sokması kötü huyundan değil tabiatındandır...

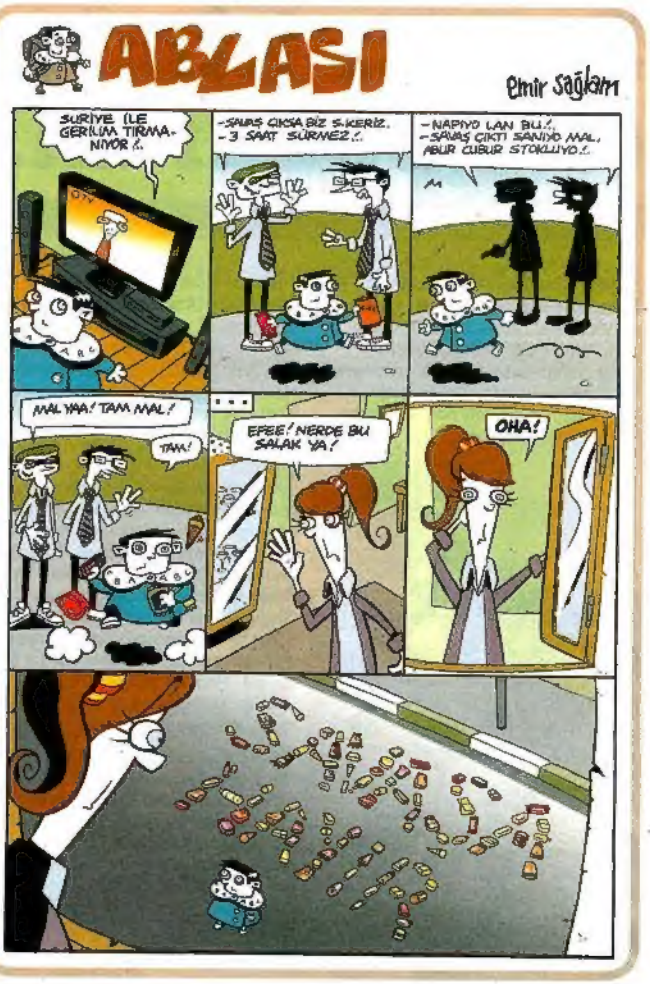

Nusayrilerin, Alevilerin, Bektaşilerin, Hafız Esad'ın uzatacağı her 'Savaşa Hayır' bildirisini imzalarım

IRAK SALDIRISINA VE TEZKEREYE KARŞI YÜRÜYEN

TİMUR DANIŞ

Amerika'nın 2003'te Irak'a karşı giriştiği saldırı zamanında savaş karşıtı sesler yükseliyordu. O dönemde Timur Danış, küçük oğlu Yunus'la birlikte Ankara'ya yürümeye başlamıştı. Savaş isteyen medyanın provokasyonları ve Barış yürüyüşüne ilgili rahatsızlıkları artarken Leman ve yeni Harman'dan gür bir ses çıkıyordu...

İktidarın kanatları altındaki medya bugün de savaşı arzuluyor... Radikal gazetesi yazarlarından Akif Beki, geçtiğimiz günlerde yazdığı yazıda savaş karşıtı sesleri mezhepçilikle ilişkilendirmeye çalışmıştı. Yazısında kullandığı resim ise Timur Danış'ın oğlu Yunus'a aitti...

Sekiz aydır, Çamlıhemşin'in Çinçiva köyünde babamın dedelerinden kalan aile evinin kenarındaki Serender'in altına yaptırdığım bir kulübede yaşıyorum. Çinçiva köyü Çamlıhemşin'e bağlı ama hafta pazarı için, Pazartesi ya da Perşembe günlerinin birinde Rize'nin Pazar, eski adı ile Atina kasabasına iniyorum. Kasabanın sevimli Volkan Pastanesi'nde 11 Ekim Perşembe günü İstanbul'dan gelecek bir arkadaşımı bekliyordum. Her zaman olduğu gibi, yarım porsiyon kıymalı böreğimi yemiş, sütünü içmiş, çayımı yudumluyor, bir yandan da Radikal Gazetesi'nin sayfalarını, spor sayfalarından başlayarak, geriye doğru çeviriyordum. Onuncu sayfayı çevirince, aniden, küçücük ama çok tanıdık bir fotoğrafla karşılaştım. Fotoğraf bana ve oğlum Yunus'a aitti. Yunus omuzumdaydı ve elinde, üstünde "Savaşa Hayır" yazan küçük, tahta sapın ucundaki yuvarlak kartonu taşıyordu. Resim Akif Beki'nin "Alevilerin Suriye temayülü" başlıklı yazısının tam göbeğinde duruyordu.

Savaşa karşı barış için yürüdük ve tezkereyi çıkaramadılar

Resmi görünce önce müthiş bir heyecan yaşadım. Yıllar önceye, 2003 senesinin, soğuk, yağışlı Ocak ayına, Karaköy'deki evime gittim. 2003 yılının ilk günleri, Amerika'nın Irak'a saldırı hazırlığı ile geçiyordu. Amerikalılar, Irak topraklarına Türkiye sınırından girmek için yoğun bir hazırlık yürütüyorlardı. Ülkenin güneyinde, müthiş bir askeri hareketlilik yaşanıyordu. Amerika, malzeme sevkiyatı için liman kuruyor, küçük sanayi siteleri kiralıyordu. Askeri TIR'lar, limanlardan Irak sınırına malzeme taşıyordu. Amerika düğmeye basmıştı, beklenen olacak ve Amerika, Türkiye üzerinden Irak topraklarını işgal edecekti. Savaş yanlıları için 1 Mart'ta Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde görüşülecek Tezkere'nin geçmemesi diye bir şey de söz konusu değildi. Nasılsa, tezkere meclisten Amerika ve savaş lehine geçecekti.

Öte yandan komşumuzu kana bulayacak bu savaşı durdurmak için, eşine az rastlanır bir ayağa kalkış ile, Türkiyeli barış güçleri varlarını yoklarını ortaya koyarak çalışıyorlardı. Kentlerde, kasabalarda, köylerde sesler yükseliyor; Türkiye "Savaşa Hayır" diyordu.

Bütün olan biteni Karaköy'deki evimden izliyor, Savaş'a Hayır demek için Ankara'ya doğru yürümek için kampanya yürütüyordum. 1995'te "Nükleersiz Bir Dünya'ya Barış İçin" de yürümüş biri olarak, savaşa karşı elimden gelen, ona karşı yürümekti. Ankara yolunu hesapladım ve 1 Mart tezkeresi mecliste görüşüldüğünde, Ankara'da olmak için yola çıktık.

Yürüyüşü oğlum Yunus ile birlikte yapacaktık çünkü annesi çalışıyordu ve ona zaten gündüzleri ben bakıyordum.

Akif Beki'nin yazısında kullandığı fotoğraf da, Savaş Karşıtı hareketin Ankara'ya uğurladığı eylemcilerin Haydarpaşa'daki uğurlama töreninde çekilmişti.

Yürüyüşümüz başlamasa ile birlikte yoğun bir ilgi gördük. Geçtiğimiz yollarda insanlar yollarını değiştirerek Yunus'u ve beni kucaklıyor, destek veriyorlardı. Olağanüstü bir savaş karşıtlığı ile birlikte yürüyorduk. Aynı atakayı medya da gösteriyordu. Fakat aynı zamanda yürüyüşümüzün yarattığı ilgi savaş yanlılarını rahatsız etmişti ve özellikle medyadaki yandaşlar provokasyon yapmakta gecikmediler. Bu saldırıların hiç bir bizi yolumuzdan döndüremedi, ta ki İzmit'e kadar. Yanımızda büyük bir destek vardı. Geçtiğimiz yerlerde insanlar sokağa çıkıp, doğal mitingler düzeniyor, "Savaşa Hayır" diye seslenyorlardı. Bunun karşısında da, artık attığımız her adım izleniyor ve halkla aramıza polisler, gazeteciler giriyordu. Ailece bir lokantada yemek yemeğe kalksak, polis geliyor, koruma bahanesi ile halkla ilişkimiz kesiliyordu. Yemeğin en tatlı yerinde, karakola davet edilebiliyorduk. Eli silahlı polisler, çocuğumun gözüne gözüne flaş çakmaktan geri durmayan basın mensupları ile birlikte yaşamak zorunda kalmıştık. E5 yolu artık Yunus için barış yolu olmaktan çıkmıştı. Savaş yanlıları benim barış yürüyüşümü, mücadele alanına çevirmeye çalışıyorlardı. Onların mücadele isteğini kabul ettim ama bu mücadeleden yara alacak oğlumu, eve geri döndürdüm. İzmit'ten Ankara'ya kadar, yürüyüşçü mesleğimin en onuru, en anlamlı, en hızlı yürüyüşünü yaptım ve tezkere görüşülmezden bir gün önce Ankara'ya varıp, ülkenin her yanından gelen insanlara sesimi kattım; SAVAŞA HAYIR dedim. Tezkerenin görüşüldüğü saatlerde İstanbul'a geri dönüyordum. Tezkere sonucunda Amerika'ya hayır kararı çıktığında ben oğluma kavuşmuştum.

Uzun süre Akif Beki'nin yazısının ortasındaki, oğlumun ve benim resmimize bakıp dalıp, düşündüm. Sonra Akif Beki'nin yazısını okumaya başladım...

Timur Danış'ın Akif Beki'ye gönderdiği ve Radikal'de bir kısmı yayınlanan mesajın tamamı:

Sayın Akif Beki

11 Ekim 2012 tarihli Radikal gazetesi Gündem sayfalarında yayınlanan "Alevileri Suriye temayülü" başlıklı yazınızda kullandığınız fotoğraf bana ve oğluma aittir.

Yazınızın fotoğrafını görünce şaşırdım ve çok duygulandım. Çünkü bu fotoğraf benim geçmişimi ve inançlarımı en güzel anlatan resimlerden biridir.

Söz konusu fotoğraf, 2003 yılında düzenlenen Savaş karşıtı eylemlerden birine aittir ve Haydarpaşa'dan Ankara'ye yola çıkan bir grup savaş karşıtının yolculanması sırasında çekilmiştir.

2003 yılında Amerika'nın Irak'a karşı giriştiği saldırıya karşı durmuş, Amerika'ya izin vermemek için yürümüştüm. Yürüyüşümün bir bölümüne oğlum da katılmıştı. Savaş karşıtı eylemlerin sonucunda 1 Mart tezkeresinin reddi ile Amerika'nın Irak'ı bizim topraklarımızdan işgalini önlenmiştik.

Aradan 9 yıl geçti, şimdi Amerika Irak'a yapmak istediğini, Suriye'ye yapıyor. Benim açımdan her iki olay da, Amerika'nın Orta Doğu'yu standardize etme girişimidir. Bu girişimin yöntemi de savaştır. İnsanları, toplumları, doğayı, coğrafyaları standardize etme çabalarına hep karşı çıktım. Irak'ta yapılan buydu. Suriye'de de yapılmak istenen budur.

Yazınızda "Türkiye'yi işaret eden savaş karşıtı parmakların, sırf barış gibi yüce bir ideaiden yana olduktan için ahlaki üstünlüğü yoktur benim için" demişsiniz. Söz konusu fotoğrafın, benim kişiliğimle alakalı olmadığı açıktır. Yani siz bana bir söz söylemiyorsunuz, ama daha fazlasını yapıyorsunuz; "Savaşa Hayır" sloganına laf söyleyip, barışı başının üstünde taşıyan biri olarak bana da söyüyorsunuz.

Madem ki bana bir şey söyüyorsunuz, o zaman bana da bir söz düşüyor. Sekiz aydır, babamın köyünde, tavşanlar, tavuklar, kedim, yengem ve sekiz sığır ile yaşıyorum. Gökyüzü, Fırtına deresinin uğultusu, kuş sesleri, yağmur ve güneş ve hava hayatımın yeni anlamı. Çok mutluyum ve bu eşsiz barışın içinden bir kere daha diyorum ki, SAVAŞA HAYIR.

Akif bey, sizi yıllar önce Rudolf Bahro'nun söyleşisinde görmüş ve üslubunuzdan etkilenmiştim. Bu üslup üzerine yazı yazmak gerçekten zormuş. Umarım meramımı anlatmışımdır. Selamlar.

LM ÖZEL 2012-10 Ekim Kasım

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve • Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN • Editör: M.K.Perker • Yazişleri Müdürleri: Zafer AKNAR - Mesud ATA • Müessese Müdürü: Ali YAVUZ • Muhasebe Müdürü: Gülsüm ÜNLÜ • Satış Müdürü: Ayhan OĞZ • Görsel Yönetmenler: Aydın Şahin - Murat Yüceşan • Renk: Fikret Özdemir • Sedat Göztarlılı • Barışa Destek Verenler: Ece Temelkuran - Sefer Selvi - Kemal Aratan - Feyhan Güver - Suat Özkan - Güneri İçoğlu - Behiç Pek - İsmail Beşikçi - Can Barsan - Melda Onur - Güven Bilge - Alper Çelik - Emirhan Perker - Can Baytak - Doğan Pehlivan - Alperen İlikkurşun - Fetet Delibalta - Nuri Çetin - İpek Özsüsü - Atilla Ataley - Metin Fidan - Gün Zileli - Cem Güvenbörk - Cemal Söyleyen Ayşe Özer - Selçuk Tepeli - Bahadır Boysal - Tayfun Er - Timur Danış - Erhan Candan - Elif Nurşad - Hakan Gölseven - Remziye Erer - Merdan Yanardağ - Metin Yağın • Adres: İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Faks: 0.212.245 38 06 • Aboneliğ için Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı: LeMan Matbaası • Adres: Aliminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 • Kadıköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P A.Ş

LEMAN SAVAŞA

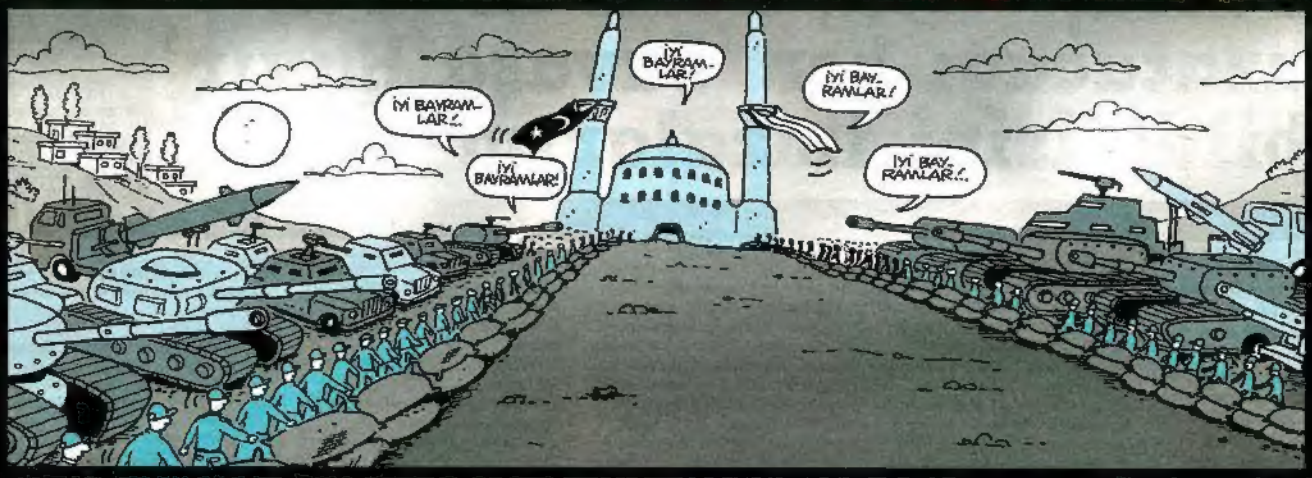

ÇANAKKALE'DE YAPILAN "SAVAŞA HAYIR" MİTİNGİNDE BİRÇOK KİŞİ DARP EDİLDİ. PANZERLERİN SIKTIĞI TAYZİKLİ SUYLA ÇANAKKALE HALKEVİ BAŞKANI MEHMET ÖZTÜRK'ÜN KULAK ZARI YIRTILDI

"SAVAŞA HAYIR" ÖZEL • LM "SAVAŞA HAYIR" ÖZEL • LM "SAVAŞA HAYIR" ÖZEL • LM "SAVAŞA HAYIR" ÖZEL